

"Bu dünyada, hususan uhrevî hizmetlerde en mühim bir esas,.. ihlâstır." Buradaki "bu dünyada" ibaresinin ihlasla ilişkisini açar mısınız?

"Bu dünyada, hususan uhrevî hizmetlerde en mühim bir esas, en büyük bir kuvvet, en makbul bir şefaatchi, en metin bir nokta-i istinad, en kısa bir tarik-i hakikat, en makbul bir dua-yı mânevî, en kerametli bir vesile-i makasid, en yüksek bir haslet, en sâfi bir ubudiyet, ihlâstır."(1)

İhlas (samimiyet), sadece ahirete ait bir kavram değildir. Hatta ihlas batıl düşünce ve yollarda da geçerli olan bir kavramdır. Bir insan neye inanırsa inansın, inandığı şeye safi ve samimi bir şekilde bağlanırsa, bunun adı ihlas olur. Ve bu duygu ile hareket eden kazanmaya ya da galip gelmeye daha yakındır.

Mesela, Filistinli bir Müslüman davasında ve inancında ihlassız ve riyakâr olsa, İsraili bir Yahudi kendi inancında ihlaslı ve samimi olsa, Allah ihlaslı olana kuvvet verir, onun yolunu açar. Bu Allah'ın hem dünyada hem ukbada değişmez bir adetidir.

Bu da gösteriyor ki, ihlas tek başına önemli bir kuvvet, sarsılmaz bir esas oluyor. Hak dava yolunda giden kimse samimi ve ihlaslı olursa, o zaman nurun ala nur olur. Mesela, Müslüman ihlaslı olursa, Allah'ın havl ve kuvveti daima onunla olur.

Maalesef günümüzde Müslümanların kuvvetsiz ve zayıf olma sebeplerinden birisi de riyakâr ve menfaatçi olmasıdır. İman zayıf olunca, ona dayanan amel ve ahlak da doğal olarak çürük ve temelsiz kalıyor...

(1) bk. [Lem'alar, Yirmi Birinci Lem'a.](#)